

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

ויקהל-פקודי כ"ז אדר תשע"ג 16

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ יוד"כ
שבת	כ"ז	נח.	נ"ב
ראשון	כ"ח	נח:	נ"ג
שני	כ"ט	נט.	נ"ד
שלישי	א'	נט:	נ"ה
רביעי	ב'	ס.	נ"ו
חמישי	ג'	ס:	נ"ז
שישי	ד'	סא.	נ"ח

מעלת הלימוד

מה שבאר לי פעם אחת ואמר לי כי התורות שלו הם כמו מי שנגנב לפלטין שיש בו היכלות וחדרים ואכסדראות ופושטין נאים נפלאים ונוראים מאד, ונעליות על גבי עליות שונות בדרכי חדושים נוראים. ותקף שנגנבין בחדר אחד ומתחילין להסתכל בו ולהתפלא על נפלאות החדשים אשר בו, בתוך כך רואין, שנפתח לו פתח נפלא לחדר אחר. וכן מחדר זה לחדר עוד וכן מחדר לחדר ומחדר לעליה וכו', וכלם פתוחים מזה לזה פתחים וחלונות ומקשרים ומשבלים זה בזה בסדר נפלא ובחכמה עמקה ובתכלית היפי והנוי. וכל זה אי אפשר לבאר בכתב כי אם למי שנגנב קצת בהבנת עמק דברי רבנו זכרוננו לברכה. אשרי הזוכה לטעם נעם מתיקות עמקות תורתו הקדושה וכו':
(חיי מוהר"ן - שפ"ט)

תורה מ"ט - לשמש שם אוהל

תחשוב טוב יהיה טוב!

להשם יתברך עד אין סוף. אך כמו שבעת בריאת העולם גילוי הקדוש ברוך הוא היה דווקא על ידי צמצום האור, כמו כן אצל כל אחד ואחד בפרט, אם האור האדיר לא יהיה עם כלים של עשה טוב, אם האור האדיר לא יצויר לטוב, על ידי מחשבות טובות וקדושות, ועשיית מצוות התורה הקדושה, לא יוכל האדם לגלות להכיר ולהתקרב להשם יתברך.

כי אף על פי שהאדם בוער ורוצה את קירבת השם, אם הוא לא יעשה לזה כלים, ואם לא יצייר את האור על ידי מעשים טובים, הוא חלילה יפול לתאוות, ויתרחק מהשם יתברך.³

מלחמת המחשבות

הכל הולך אחר הלב! הכל תלוי במחשבות הלב! כל ציור האור, היכולת להכניס את האור לכלי המעשה, להרגיש אור ה', לזכות להיכנס לעבודת ה' כראוי, הכל תלוי במחשבות שבלב.

עבודת ה', קירבת ה', מעשים טובים, כל דבר טוב תלוי במחשבות האדם, מה הוא רוצה בליבו, מה הוא חושב, אם חלילה האדם עושה מעשים טובים מאוד מאוד, אך בליבו פנימה הוא רוצה דברים אחרים, אזי אפילו שבמוח הוא מבין שהאמת להתנהג כמו שהוא מתנהג, אך בסופו של דבר הוא יפול ברשות ליבו, בסופו של דבר הלב יוביל אותו לעזוב את הטוב חלילה.³

יצר טוב ורע

בכל אחד יש שני יצרים טוב ורע, זה דבר שכל אחד יודע, אבל במה הוא תלוי? איפה הוא נמצא? האם אפשר לשלוט המשך בעמ' הבא

עקר היצרים, הם המחשבות והחכמות שבלב, כמו שכתוב: "כי יצר מחשבות לבו" וכו'. וכשאדם חושב במחשבות רעות, הוא מטמטם את החלל של הבריאה, ששם התגלות המדות... ומחשבות טובות שבלב, הן יצרין טבין. שעל ידן נתגלין פעולות ומדות טובות, והינו יצירה לטב.

תחילת הבריאה

קודם הבריאה, קודם שנברא העולם היה אור הקדוש ברוך הוא אין סוף. הקדוש ברוך הוא רצה שתתגלה מלכותו, וזה על ידי שעם ישראל יהיו בעולם העשיה הגשמי, ושם יכירו וידעו אותו יתברך, ידעו שהוא האדון המושל והמנהיג את הכל, ויעשו רצונו יתברך על ידי קיום תורה ומצוות.

לכן היה צריך לעשות מקום ששם כביכול לא יהיה אור, כי אם יהיה שם אור אין סוף בגלוי לא יהיה שייך בחירה וגשמיות, וגילוי מלכות הוא דווקא כשעובדים ועושים רצון השי"ת מתוך בחירה וגשמיות. ולכן עשה הקב"ה חלל פנוי מאור ושם ברא את כל העולמות. וכששם מתוך ההסתרה והגשמיות עם - ישראל ממליכים ומתבטלים להשם יתברך, זה גילוי מלכות השם.¹

צמצום האור

"לפי אור להביות הלב של איש הישראלי, אי אפשר להתגלות מהמדות. כי אור להביותו, הוא עד אין סוף, הינו אין סוף ואין תכלית לתשוקתו."² הלב הקדוש המאיר של האיש הישראלי, הלב האין סופי של היהודי, הוא בוער ומתלהב

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדרך היומי בליקו"מ

הל' כיבוד אב ואם ב'

א. עיקר גלות מצרים היה שנפלו למוחינשל חוץ לארץ שהם בחינת מחלוקת וקושיות (ב - ד) "עיקר יציאת מצרים לצאת ממוחין של חוץ לארץ ולבוא למוחין של ארץ ישראל"

ב. עיקר שמירת הברית הוא להוליד בנים כשרים בקדושה וטהרה שגייע מהם כבוד להשם יתברך (ב - ד)

ג. גן עדן זה בחינת מוחין של ארץ ישראל שהם בחינת נועם העליון שזה בחינת נהר יוצא מעדן להשקות את הגן שזה בחינת עונג שבת (ב - ד)

ד. עיקר מעלת הצדקה הוא שע"י שהוא משפיע לאחד מישראל ומחיה אותו וזה העני המקבל הוא עובד השם ומגדל כבודו יתברך, נמצא שעל ידי שהוא מקיים נפש מישראל על ידי זה הוא מגדל כבוד השם יתברך (ב - ח)

ה. עיקר יניקת היצר הרע והסטרא אחרא היא מבחינת מחלוקת. (ב - ט)

ו. האכילה היא בחינת מוחין ודעת כי כפי האכילה כן המוחין כמבואר בדברי רבינו זכרוננו לברכה. (ב - י)

ז. אכילת מצה היא אכילה דקדושה, ועל ידה זוכין לקבל ולהתענג משפע נעם העליון בחינת למען תמצו והתענגתם וכו'. (ב - ט"ז)

ח. נוהגים לתת מעות חטין לעניים קודם פסח, כי עקר בחינת מצה, מקבלים על ידי צדקה. (ב - ט"ז)

ט. כל המניעות מהדברים שבקדשה שיש לכל אחד מישראל הוא רק על ידי הבגדים הצואים שהלביש על ידי עונותיו, שהם מונעין אותו מן הקדשה מאד מאד. (ג - ב)

עליו להחליש אותו לנצח
אותו להכניע אותו? לחזק
ולתת כח ליצר טוב?

התשובה היא כן! כל אחד הוא זה שמביא
לעצמו יצר טוב ורע, והוא אפילו קובע
ומחליט כמה הוא ישלוט עליו, וכמה חוזק
יהיה לו. וזה על ידי המחשבות שחושב
בליבו, כשחושב מחשבות טובות, מחשבות
קדושות, זה גורם לו להמשיך ולרצות טוב,
כי הלב – הרצונות שלו הם טוב, ואט אט
הרצונות שלו ילכו ויתגלו, ועל ידי זה יצר
הטוב שולט עליו.

אך כשחלילה חושב מחשבות רעות, הוא
מטמטם את הלב, מקלקל את הלב, מקלקל
את האור שיש לו בלב, וכל האור לא יצא ממנו
כלום, כי ליבו טיפש, ליבו אטום בתאוות,
והוא נותן כח ליצר הרע לשלוט עליו.¹

היפוך

אם האדם רוצה את השם יתברך ואת הטוב,
אזי אפילו שהוא מאוד רחוק... סוף כל
סוף השינוי יבוא והוא ילך אחר מחשבותיו
ורצונותיו. על כן בזמן שחלילה מגיע ונופל
לאדם מחשבה רעה, אזי חובתו מיד להפוך
את המחשבות מרע לטוב, ולברוח מהמחשבה
הרעה, ואפילו שמעשיו חלילה אינם כראוי
יחשוב שהאמת היא ההיפך שרצונו רק בטוב,
לעבוד ולעשות רצון השם יתברך.

**"והעקר להתגבר להמשיך לתוך הלב חכמה
אמתית שהם מחשבות טובות ולהתגבר בכל
כוחו על המחשבות רעות. ועל ידי זה יזכה
לכל המידות טובות ולעבוד את ה' יתברך
כראוי."**³

בכל יום ויום

ובכל יום ויום בפרט, ותהליך זה קורה
אפילו כמה פעמים ביום, כשהאדם רוצה
להיכנס ולעשות חובתו בעולמו - חובת
האיש הישראלי, אזי ליבו מתערר מאוד
מאוד בהתלהבות ורצון חדש עד אין סוף,
וכאן חובתו לצמצם את האור ולהמשיכו
לכלים.

והעיקר על ידי שיחשוב מחשבות טובות איך
היום אעבוד את ה', ואיך היום אעשה נחת
רוח לאבי שבשמים, וגם למעשה יעשה טוב,
ועל ידי זה יזכה להכנס כראוי בעבודת ה'.

**"והעיקר להתגבר להמשיך מחשבות טובות
בכל יום איך לעבד את ה' יתברך, ולברח
ממחשבות רעות וכו' עד שיעבד את ה'
יתברך בהדרגה ובמדה שעל ידי זה יקבל
עליו על מלכות שמים שלמה, ויגלה מלכותו
בעולם שזה העקר."**³

תשובה

מה היא תשובה? אדם חלילה חטא, איך הוא
עושה תשובה? תשובה זה לשוב מהמחשבות
הרעות! תשובה זה להתחיל לחשוב טוב!
לעזוב את הרצונות הרעים שהובילו אותו
לאן שהובילו אותו, ולהתחיל לרצות טוב.

**"כי עקר התשובה של כל אדם הוא שישוב
בכל פעם מהמחשבות רעות שגלגל בהם
למחשבות קדושות. כי המחשבה בידי האדם
בכל עת ורגע ושם עקר הנסיון והבחירה.**

סדר התפילות מכוונים כנגד בחינות צמצום וגילוי האור:

מעריב

"תפלת ערבית היא בחינת צמצום
האור שהוא בחינת חשך בחינת
ישת חשך סתרו וכו'."³

שחרית

"תפלת שחרית היא בחינת התגלות
והמשכת האור על ידי תקון הצמצום.
ואז ביום נמשכין כל המחין וכו', אבל
אחר התפלה מסתלקין המחין ולא
נשאר רק רשימו וכו' (פמבאר בפניות).³

מנחה

"אחר חצות היום שמתחיל היום לערב
אז מתעורר תחלת הצמצום בשביל
להמשיך האור בשביל היום שלאחריו.
ועל כן אז דינא תקיפא שלטא, כי כל
הדינים נמשכין מתחלת הצמצום. ועל
זה תקנו רבותינו זכרונם לברכה אז
תפלת המנחה והזחירו עליו ביותר כמו
שאמרו רבותינו זכרונם לברכה לעולם
הא אדם זהיר בתפלת המנחה וכו'. כי
אז צריכין התגברות גדול מאד ביותר
לבטל המחשבות רעות שנמשכין מתקף
הדינים ולהמשיך מחשבות טובות."³

מנחה - תשובה

"מחמת העסקים של האדם בכל
היום על פי רב אין נצולין ממחשבות
פגומות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם
לברכה שלשה אין אדם נצול בכל יום
וכו'. ועל כן תפלת המנחה היא בחינת
תשובה, שצריך מתוך כל עסקיו לזכר
את עצמו בה' יתברך ולשוב אליו
יתברך, והעקר על ידי שיתגבר לנתק
ממחשבתו ממחשבות רעות למחשבות
טובות שזה עקר התשובה."³

תפלה לעני

"כשמרחם על עצמו ורואה עניותו ואינו
מתאש עצמו מן הרחמים, ומתפלה לה'
יתברך בבחינת תפלה לעני כי יעטף,
שהוא מעטף בצרתו ואין לו מקום לנוס
ולברח ימין ושמאל כמו שצעק דוד כמה
פעמים סבוני גם סבבוני וכו'. ואף על פי
כן הוא מתגבר בכל מה דאפשר לברח
מהמחשבות רעות ונצוץ לה' יתברך
וכו', על ידי זה עקר תקון התשובה, ואז
נמתקים כל הדינים."³

פניות
על תו"ס ט'

תורה מ"ד

התורה אתם נצבים בסימן מ"ד
אמר בשבת שקדם ראש השנה
של שנת תקס"ג בשבת הראשון
שנתקרבתי אליו. ושם מדבר מענין
מחיאת פנים בשעת התפלה:

ודע שבאותו העת שאמר התורה
הזאת, אז היה סמוך לכניסתו לפה
ברסלב, ואז דבר הרבה מענין מחיאת
פנים בתפלה. וספר לי שבתחלת
כניסתו לפה עמד פעם אחת על פתח
בית המדרש שבביתו והוכיח את
העולם על אודות התפלה שאינם
מתפילים כראוי. וענה ואמר שאין
שומעין משום אחד מהמתפללין
שום המחאת פה. ומזה הבנו מיד
שהוא רוצה להחזיר העטרה לישנה
שיחזרו להתעורר להתפלל בכונה
והתלהבות ובכח גדול כמו החסידים
הראשונים שהיו בימי הבעל
שם טוב זכרוננו לברכה ותלמידיו
הקדושים שהיו בדורות שלפנינו:

כי בתחלת ימי רבנו זכרוננו לברכה
קבר התחילו החסידים להתקרב
וכו' והוא זכרוננו לברכה יגע וטרח
הרבה לתקן כל זה להחזיר העטרה
לישנה:

גם בעת ההיא קדם השבת שלפני
ראש השנה היו אצלו שני חסידים
מהחשובים קצת וסעדו אצלו זכרוננו
לברכה, ובתוך שיחתו עמו היו
מתלוצצים מאחד בנעמריב שדרכו
להרבות במחיאת פנים בשעת
התפלה, והקפיד רבנו זכרוננו לברכה
על זה ודבר אתם קשות ואמר להם
וכי אתם יודעים מהו מחיאת פנים
בתפלה וכל העניינים שיש בזה עד
שאתם מתלוצצים מזה האיש הנ"ל
שלא נתקבל אצלכם מחיאת פנים
שלו. ואחר כך בשבת שאחר זה שהוא
שבת שלפני ראש השנה באתי אנכי על
שבת. ואז אמר התורה אתם נצבים
על ענין מחיאת פנים, והיא היתה
התורה הראשונה שזכיתי לשמע מפיו
הקדוש ותקף בכתבי אותה בעזרתו
הגדולה תהלה לאל חני:

(חיי מוהר"ן - אות ע"ח)

תורה מ"ד - מ"ה - מ"ו

■ על ידי שאדם נתעורר בידיים שלו
בשעת התפלה ומכה כף אל כף, על
ידי זה נתהוה הדבור, והפה מקבל את
הדבור לתוכו.

■ גם על ידי מחיאת כף בשעת התפלה
נמתקין הדינים, ועל ידי זה נצול
משכחה. ונתבטל המחלוקות, ונתבטל
הרג ואבדן מן העולם, וזוכין לשלום.

(לקוטי עצות)

1. כמבואר בתורה. 2. לשון רביה"ק בתורה.
3. ליקוטי הלכות או"ח - תפלת המנחה - ז.

לעשות מתורות תפילות

”אבי שבשמים גרש מפני קדושתך כל הטפשות שבלבי, כל ערלת לבבי, וקים לי ברחמיך מקרא שכתוב: ”ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך, לאהבה את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך”. זכני למחשבות קדושות וטהורות. הצילני ממחשבות רעות. הצילני נא מהרהורים רעים. הצילני הצילני. קדש את מחשבתי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים. יודע תעלומות חמל עלי, מלא רחמים יהמו ויכמרו מעיך עלי. קדוש יעקב קדשני וטהרני. קדוש על כל הקדושות. תן לי במתנת חנם ונדבת חסד קדושתך הנוראה, באפן שאזכה לקבלה. זכני מהרה שיהיה לבי פנוי וחלל מכל מיני ערלת לב, מכל מיני טפשות הלב, מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים וחכמות חיצוניות הנמשכין מהיצר הרע.”

(ליקוטי תפילות מ"ט)

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמוד היומי

מה נגרם על ידי דיבורים שאינם קדושים?

תשובה משובע שעבר: וכפי שהאדם מטהר את עצמו מזוהמת הנחש, כך הוא ממשיך על עצמו קדושת שבת, וזה 'זכרה מאחד בשבת', שהאדם צריך לקדש ולטהר את עצמו, ועל ידי זה יזכה שימי החול עצמם יהיו אצלו בבחינת שבת. (תורה ל"ח - יא)

פרשת החודש

טעם שתקנו לשנות בשבת שלפני חודש ניסן, ולהוסיף בה קריאה מענין היום, מפני חשיבותו של ניסן שהוא ראש לכל החדשים ומלך עליהם (החדש הזה לכם - לכם אותיות מלך), ומצוה לקדש אותו יותר מכל שאר החדשים, לכך מכריזין עליו לקדשו ברבים בשבת שהיא יום כינוס ואסיפה בבתי כנסיות, על ידי קריאה זו בתורה וההפטרה בנביא. ואין קריאה זו הקידוש של החדש, שאין קידוש החדש אלא בבית דין מומחין בזמן שהיתה נוהגת סמיכה בישראל. ועל ידי עדים שראו את הירח החדש, אבל יש בזה משום תוספת קידוש על ידי ההכרזה בפומבי שעושים לניסן יותר מלחדשים אחרים. ועוד, שעל ידי קריאה זו שמודיעים לעם על כניסת ניסן, מזכירים להם שחג הפסח קרוב לבוא ויכינו עצמם לעלות לרגל. לפי שחמורה מצנת עליה לרגל בחג הפסח משאר הרגלים, שיש בה מצנת הקרבת הפסח, והקרבת הפסח היא מצוה שיש בה כרת. ועוד, שקרבת היחיד שבשאר הרגלים יש להן תשלומין כל שבעה, ופסח אין לו תשלומין. (התודעה - פרק שמונה עשר)

שתי כוסות זהב / המשך

לקיסר ופמלייתו. ביום הסעודה ארע דבר שלא יאומן ולא מציאותי לחלוטין. הכל נ-ע-ל-ם כחלום יעוף... לא נותר מאומה!!! השטח כולו התרוקן עד לפריט האחרון ואין זכר וסימן כיצד ולאן התנדף הכל ברוח. הנשמע אי-פעם דבר שכזה! אך התרחיש עדיין לא תם. לאחר שעות מספר עמדו לפתע כל הארמונות בחזרה במקומם עם כל פרטיהם ואביזריהם, מלבד - המאכלים והמשקאות המשובחים, ושתי כוסות של זהב. כולם נסערים. כולם דשים במאורע בהתפעלות. על כגון דא נאמר - לא יאומן כי יסופר!

כשהגיעו החדשות אל הקיסר התחוורה לו התמונה בשלמות ובבהירות והוא נמלא כל-כולו בזרם של התרגשות. כוחו של הצדיק רבי אדם, מי ישורנו? גדול אלקי היהודים וגדולים צדיקיו!!! ולמלך המדובר שלח איגרת בה סיפר לו כי "יהודי קדוש אחד הביא לנו אל ביתו את הפלטרין שלך ואנו אכלנו את הסעודה שהכנת ולסימן אני שולח לך את שתי כוסות-הזהב שלך."

(עפ"י שבחי הבעל שם טוב)

ואמר לו רבי אדם: "אם תקבל עליך שלא תהיה שונא ישראל - מוטב. ואם לאו יהיו ידיך מטונפות כל ימי חייך!!!" השר קיבל על עצמו את דברי רבי אדם בפנים חיוורות וידיים רוטטות. באורח-פלא נעלם הלכלוך המביש וכולם חזרו לנשום דרך האף...

הסעודה המשיכה להתנהל עד לסיומה הטוב, רק שבמהלכה עשה הקיסר "נטילה" קטנה לעצמו והחביא בחיקו שתי כוסות זהב. בתום הסעודה הודו כולם לרבי אדם, נפרדו ממנו בכבוד ובידידות, שָׁבְעִים כהוגן ומרוצים עד בלי די. מיד כשעזבו את המקום הקיסר ופמלייתו, כמו התאיידו באויר כל הארמונות המפוארים ונעלמו מן העין עם כל אשר היה בהם, מלבד המשקאות והמאכלים כמובן, שנאכלו בתאבון זה מכבר... ומלבד שתי כוסות זהב שהיו מוטמנים אצל הקיסר...

ובעולם הגדול חדשות מסעירות! הכל שחים זה לזה בהשתאות אודות המאורע הפלאי שהתרחש אצל מלך אחד מפורסם. אותו המלך תכנן ויזם ארמונות פאר מיוחדים ביופיים בעליעליות קריסטל, מפלימים ודגים מרהיבים, אוכל וכלים שופרא דשופרא, הכל מרנין ומשובב-עין, לכבוד סעודה מלכותית

תקציר- הקיסר הוזמן לסעודה בביתו של רבי אדם (הצדיק שהעביר את כתביו לבעש"ט). לקיסר היה שר מרושע ושונא ישראל שניסה להסית את הקיסר שלא יבוא לסעודה אך הקיסר לא שעה לו. כשבאו למקום מגורי רבי אדם שהיה עני מרוד ראו להפתעתם שיש שם ארמונות מפוארים ואוכל כיד המלך. בזמן הסעודה אמר רבי אדם שכל אחד יבקש לו משאלה ומיד ימצאה בכיס שבבגדיו וכך היה. עד שהגיע תורו של השר המרושע.

תח השר הרשע את פיו, ביקש גם הוא דבר-מה והניח ידו בכיס-בגדו כמו שעשו כולם. אבל לגודל חרדתו וכלימתו יצאה ידו מן הכיס כשהיא מלוכלכת בטינוף נוראי וריח בלתי-נסבל נדף והתפשט בכל הסביבה. כולם העוו את פניהם בסלידה ושאת-נפש והקיסר ציוה להוציא את השר, ומהר! השר הסמוק והנבוכ מיהר לשטוף את ידו במים כדי להתפטר במהירות האפשרית מן התסבוכת הבלתי נעימה והבזיון הפומבי, אך המים לא הועילו מאומה! לא שטפו ולא הדיחו כהוא-זה את הלכלוך והצחנה המבחילה. השר שכבר החל להבין במעט את גדולתו של רבי אדם, מיהר להתחנן לפני רבי אדם שיחוס עליו ויבטל ממנו את המיאוס הדוחה. ענה

"בשנים קודם להבעל שם טוב ז"ל היה כידוע צדיק גדול בשם 'רבי אדם בעל שם'. ומסופר שאביו היה דר בצפת והיה גדול במעלה ועושה כל מעשיו בהסתגר גדול. פעם עשה מצוה גדולה מאוד, ולא ידע מזה שום אדם ונעשה מזה רעש גדול למעלה איך שעמד בזה ואמרו שנעמידו בניסיון בענין זה, ובא אליו אליהו הנביא ואמר "ידעתי שעשית מצוה גדולה אחת ואם תספר לי מהי המצוה שעשית אבוא ואלמד עמך תורה מידי לילה", לא הסכים עימו ואמר: "לא אומר לך ואל תבוא ללמוד עימני", והיה מזה התפעלות גדול יותר למעלה ואמרו שזה יהיה שכרו שיזכה לבן צדיק גדול כזה שישמע ויתפרסם קולו לטובה בכל העולם, ונולד לו זה הצדיק רבי אדם." (שיח שרפי קודש ח' - רצ"א)

ניסן חודש הגאולה - בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל

צרות ומצוקות הבאות על זרעו של יעקב בכל הדורות, כולן הפכו להיות להם לתשועות ולאורה גדולה כגודל החשכה שהיו שרויים בתוכה קודם לכן. וכן הגאולה העתידה תהיה בוקעת ויוצאת מתוך החשכה, בשעה שכל לב יחרד לאמר, אפסה כל תקוה - והנה כבוד ה' עליך זרח. אימתי? בחודש ניסן, שקבעו ה' לגאולה לכל הדורות וכל אפלה וצרה שנראית לישראל בחודש זה, חזקה ובידוע שאינה אלא ראשית צמיחת הגאולה.

(התודעה - פרק שמונה עשר)

בכל חודש ניסן

וזהו בניסן נגאלו, מורה על פתח הגאולה, בניסן עתידים להגאל, כי אנו בני ישראל עתידים תמיד בכל ניסן חוזר לפתח הגאולה, ונוקב והולך עד גאולה אחרונה, שאז יהיה גמר הגאולה.

(אור המאיר - דרוש לפסח)

גאולה העתידה תתחיל להתנוצץ בחודש ניסן

הנה נודע אשר גאולה העתידה תתחיל להתנוצץ בחודש ניסן, וגמר הגאולה תהי בחודש תשרי ביום הושענא רבא במלחמת גוג ומגוג, ובנין הבית המקדש במהרה בימינו יהי בחודש מרחשון ולא יחרב עוד רק יהיה קיים לעולמי עד.

(עטרת ישועה על התורה - פרשת לך)

אפילו כשכולם חייבים יגאלו בניסן

בגמרא אמרין חד אמר בניסן עתידין לגאול וחד אמר בתשרי עתידין לגאול. ופירשו המפורשים דלא פליגי, דאם יהיו כולם זכאים יגאלו בתשרי ואף על פי שבתשרי שורה מדת הדין כיון שהם ראויים לגאולה אבל כשיהיו כולם חייבים חס ושלום אז בודאי יגאלו בניסן שהוא עת רחמים (קדושת לוי - שמות)

הגאולה העתידה תהיה בוקעת ויוצאת מתוך החשכה

אמרנו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אימתי אתה גואלנו? אמר הקדוש ברוך הוא: לכשתרדו במדרגה התחתונה - אותה שעה אני גואל אתכם:

אתה מוצא כשנולד יצחק היו הכל אומרים: נולד בן לשעבוד, שכך אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם כי גר יהיה זרעך - ולא היה יצחק אלא אב לאומה של גאולים ובני חורין. וכן אתה מוצא ביצחק כשנעקד על גבי המזבח, היה דומה כאילו כלה זרעו של אברהם מן העולם - ולא היתה העקדה הזו אלא 'מאכלתי' שכל דורותיו של יצחק אוכלים מזכותה, ונתן להם הקב"ה חיים ונצח בזכותה. וכן כשלבש יעקב בגדי עשו ונכנס ליצחק לקבל הברכות, מתירא היה - וקיימתי בעיניו כמתעצת והבאתי עלי קללה ולא ברכה - וכשיצא משם, לא יצא אלא טעון ברכות לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. וכיוצא באלה כל

ראש חודש ניסן

יום הולדת רבינו הקדוש והנורא

לדתו היתה בקהלת קדש מןבוז, ונכנס לברית מילה בשבת הגדול. וכל שנותיו היו כפי הנשקע בערך ארבעים שנה פחות מעט. כי בשנת הארבעים נפטר ונסתלק למעלה למעלה בנרץ האתנים בחג ביום שלישי יום רביעי של ספוט חיי תשרי תקע"א באומין העיר אשר בחר בה בחיים חיותו לשכב שם כמבאר במקום אחר. ואחר כך שמעתי ששנותיו לא היו כי אם שלשים ושמנה שנה וחצי וכפי הנראה כך האמת. (וידוע כי בשנת תקל"ב היה ראש חודש ניסן בשבת וזה היום שנולד בו רבנו זכרנו לברכה לשני הדעות הנ"ל). (חיי מוהר"ן - ק"ד)

ראש חודש ניסן

זמן התחדשות כל הראשים

'ניסן ראש השנה למלכים', כי אז היה הקמת המשכן, שמשם נמשך הכבוד של מלכים של כל הממנים והראשים. ועל כן היה הקמת המשכן בראש חודש ניסן דוקא, כי זה בחינת ראש חודש, שעל ידי זה נתחדשים כל הראשים, וזהו בחינת ראש חודש ניסן ראש השנה למלכים. (ליקוטי מוהר"ן - תורה ע')

שבת חזק - חזק חזק ונתחזק!!!

רק חזק ואמץ

בספר שבולי לקט אמר הקב"ה ליהושע ולא ימוש הספר התורה הזה מפיד' ואח"כ אמר 'רק חזק ואמץ', מכאן כשמסיימין התורה אומרים חזק, ובאגודה לפי ד' דברים צריכין חיזוק, ואחד מהם תורה לכן כשמסיימין התורה אומרים חזק, ומזה הטעם כשחתן עולה לתורה גם כן אומרים חזק לפי שגם לדרך ארץ צריכין חיזוק.

(מגלה עמוקות על התורה - שמות)

התחזקות בזכות משה רבינו ע"ה

מה שאומרים בסיום הספר של חמשה חומשי תורה חזק שלש פעמים שהוא גימטריא משה. הכוונה הוא נראה לפי דאיתא בגמרא דברכות פרק אין עומדין ארבעה דברים צריכים חיזוק תפילה ומעשים טובים תורה ודרך ארץ... והנה השלושה דברים תפילה תורה ומעשים טובים ישנם בכל אדם שצריכים חיזוק, לאפוקי דרך ארץ

שאינם בכל אדם, נמצא דעיקר התחזקות הוא בשלושה דברים דהיינו תורה ותפילה ומעשים טובים שהוא בכל אדם ובכל זמן, והנה במשה רבינו ע"ה לא שייך בו שהיה צריך להתחזק בדרך ארץ, לפי שפירש מן האשה לגמרי, ומכל שכן שלא היה סוחר ואומן, רק השלושה דברים דהיינו תורה ותפילה ומעשים טובים נוכל לומר בו במשה רבינו ע"ה, ובודאי היה מתחזק בו משה רבינו ע"ה מה שלא היה יכול שום בריה בעולם לעשות כמוהו, על כן אנו אומרים בסיום ספר חמשה חומשי תורה חזק חזק חזק שלש פעמים לרמוז על שלושה דברים שצריכים חיזוק, והוא גימטריא משה, לאפוקי הדבר הרביעי שהוא דרך ארץ שאינו בכל אדם ובפרט במשה רבינו ע"ה לא היה כי אם שלושה דברים, על כן צריך לומר שלש פעמים חזק שהוא גימטריא משה כי הוא התחזק את עצמו בשלושה דברים הנ"ל. וזכה להתחזק כמותו אמן.

(מאור ושמש - ויחי)

לקוטי מוהר"ן

תורות מ"ד - מ"ה - מ"ו

על ידי מחאת כף בתפילה ממתיקים דינים.

